

[Første næstformand]

Medlemmer af Folketinget Jytte Andersen (S), Bakholt (S), Ole Vagn Christensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Kaj Poulsen (S), Joanna Rønn (S) og Taanquist (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

(Lovforslag nr. L 236).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Jytte Andersen (S):**

Jeg skal hermed på forslagsstillernes vegne tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v.

(Lovforslag nr. L 236).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Skriftlig redegørelse:

Skovpolitisk redegørelse af 30/4 87.

(Redegørelse nr. R 22).

Landbrugsministeren (Britta Schall Holberg):

Indledning

Skovpolitikken har især fire hovedformål:

- At sikre en øget produktion i skovbruget og træindustrien og mindre afhængighed af import.
- At sikre eksistensen af en privat skovsektor med lønsomme virksomheder.
- At øge skovens miljømæssige og friluftsmæssige værdier.
- At forbedre ressourceudnyttelsen og forøge rentabiliteten.

Træ er et af verdens vigtigste råstoffer og er – i modsætning til de fleste andre – en reproducerbar ressource. Træ og træprodukter er uundværlige i menneskets dagligdag, og skoven har stor betydning for menneskers trivsel og for den økologiske balance.

Danmark er nettoimportør af træ og træprodukter. En forøgelse af den danske produktion af træ vil på længere sigt have en positiv virkning på betalingsbalancen og en

positiv afledt virkning på beskæftigelsen i forarbejdningsindustrien.

Skovpolitikken må tage hensyn til de forskelligheder, der består mellem det private skovbrug og statsskovbruget, samtidig med at det positive samspil mellem den private sektor og statsskovbruget understøttes.

Skovens lange produktionstid og betydning for miljøet og landskabet gør det nødvendigt, at skovpolitikken har et langsigtet perspektiv. En skiftende skovpolitik giver usikkerhed om forudsætningerne for skovdriften og kan ændre grundlaget for generatørers skovopbygning.

I december 1986 afgav Landbrugsministeriets skovpolitiske udvalg betænkningen »En fremtidig skovpolitik«, og i marts 1987 fremlagde regeringen en redegørelse om en samlet strategi for de marginale jorder. På grundlag heraf og med henvisning til de senere års initiativer på skov- og naturområdet fremlægger regeringen hermed sit syn på vigtige elementer i den fremtidige skovpolitik.

*Den danske skovsektor**Skovarealet.*

Skovene – der helt overvejende er kulturskove – udgør knap 500.000 ha svarende til 12 pct. af landets areal. Dette er en tredobling siden begyndelsen af 1800-tallet. Af skovarealet er en tredjedel i offentligt eje og to tredjedele i privat eje. Ca. 2/3 af det bevoksede skovareal (ca. 270.000 ha) består af nåletræsbevoksninger med gran som dominerende træart. Af løvtræsarealet på 137.000 ha udgør bøg godt halvdelen. Bøgearealet er i dette århundrede faldet med næsten 25 pct., men en øget plantning af andre løvtræsarter har medført et næsten uændret løvtræsareal. De ubevoksede arealer i skovene, f.eks. heder, enge, vandløb og lignende, udgør næsten 100.000 ha, og vigtige naturinteresser er knyttet til disse arealer, hvoraf godt halvdelen ligger i statsskovene.

Strukturforholdene.

Det danske skovbrug er karakteriseret ved et meget stort antal små skove. Godt 25.000 af landets knap 26.000 skove er mindre end 50 ha. Disse skove, der har en gennemsnitsstørrelse på kun 4,5 ha, udgør ca. 1/4 af landets skovareal.

Træforsyningen.